

Ds. A. Moerkerken over HC zondag 7

1^e citaat : *“Wat is een waar geloof?’ Als we het antwoord bezien, dan moeten we er oog voor hebben dat de ouden gezegd hebben dat er verschil is tussen de hebbelijkheid en de dadelijkheid van het geloof. Er is verschil tussen de planting van het geloof en de oefeningen. Begrijpen jullie dat, jongens en meisjes? Ik zal het voor jullie nog duidelijker zeggen. In november kun je een bloembol in de tuin planten. Jullie hebben allemaal wel eens een bloembol gezien. Daar zit geen kleur aan, geen stengel, geen bladeren, geen reuk. Er is niets aan te zien. En toch zit heel die bloem er al in. De kleuren, de stengel, de bladeren, het stuifmeel, de kelk, de geur zelfs. Alles zit in die bol begrepen maar je ziet het niet. Die bol gaat de aarde in en verdwijnt een hele tijd. Het is net of er niets in de grond zit. Je vergeet het. Maar dan, in het voorjaar, zie je ineens een groen sprietje opkomen. Dat is er niet bijgevoegd, dat komt uit die bol. Er komt een stengeltje en langzaam aan ga je kleur zien die die bloem zal krijgen. En als het wat later is, het heeft geregend en de zon heeft geschinen, dan staat er een tulp of welke bloem dan ook. Zo is het nu ook met het geloof. Nog een beeld? Een klein kind van een paar uur oud heeft oogjes, als het gezond is. Het kan die oogjes ook al opendoen maar het kindje ziet je niet. Het heeft oogjes, maar het zien komt later. Een mens kan oren hebben, maar dat hij niet hoort. Er is verschil tussen het gehoor en het horen. Er is verschil tussen het gevoel en het voelen. Er is verschil tussen de reuk en het ruiken, tussen de smaak en het smaken. En zo is er verschil tussen het geloof en het geloven. Dat geloof is als het ware die bol, met eerbied gesproken, die God de Heilige Geest in de wedergeboorte komt te planten in het hart van de zondaar. Dan kunnen er tijden overheen gaan dat we in het leven van zo’n mens donkere aarde zien. Maar de planting van het geloof is er. Wat is nu nodig? Dat door de inwerkende kracht van de Heilige Geest die plant van het geloof een bloem gaat worden met geur, schoonheid en kleur. Met andere woorden: het geloof moet geloven worden. De hebbelijkheid van het geloof moet tot dadelijkheid van het geloven komen, tot de oefeningen van het geloof. In Zondag 7 wordt, met eerbied gesproken, gezegd wat er in die bloembol zit. Er wordt in Zondag 7 ook beschreven wat er gebeurt als die bol gaat ontkiemen en als de oefeningen van het geloof er zijn. Dat wordt ons hier beschreven. Die oefeningen van het geloof – we mogen ook zeggen ‘de daden van het geloof’ – dat zijn er drie. We laten het beeld los. Bij een bloem heb je een wortel, een steel, een kelk, geur en kleur. Maar bij het geloof zijn er maar drie oefeningen, drie geloofsdaden: kennis, toestemming en vertrouwen.”*

Commentaar – DJK : *Gij dwaas, hetgeen gij zaait zal niet leven eer het gestorven is!* Dit was hetgeen in mijn hart viel, toen ik deze bovenstaande woorden van ds. Moerkerken las. Ook hij spreekt van een zaligmakend geloof zonder het metterdaad geloven in het Voorwerp des geloofs, van de schenking zonder de aanneming des geloofs. De schenking en de inlijving geschieden volgens hem in HC zondag 7, en dat is waar, maar de aanneming geschiedt volgens ds. Moerkerken pas in HC zondag 23, en hier kunnen nog vele jaren tussen zitten, volgens de valse leer van Kersten en Moerkerken! Kijk lezer, en dat is een valse leerstelling die de Reformatie nooit geleerd en nog minder verdedigd heeft. Dit was juist hetgeen de reformatie bestreden heeft. De Godzalige John Owen schreef hier het volgende over : *"De bewering dat iemand in Christus kan geloven en nochtans met bewustheid niet gerechtvaardigd is, is verwoestend voor het Evangelie, is ergerlijk voor Godvruchtigen, is in tegenspraak met het Goddelijk getuigenis en is een valse belijdenis!"* Rome leerde het geloof en de wedergeboorte door het sacrament van de Heilige Doop, ds. Moerkerken leert het veronderstelde geloof door een valse wedergeboorte onder en/of door de overtuigingen van Gods heilige wet die niet machtig is tot levendmaking, Gal. 3:12, Gal. 3:21. In beide leerstellingen is het een verondersteld geloof in de

Heere Jezus Christus, Die men niet kent, en waarmee men dus niet verenigd kan zijn. Rome leert de rechtvaardigmaking na de wedergeboorte in en door de weg van heiligmaking, ds. Moerkerken doet wezenlijk niet anders. Hij plaatst de rechtvaardigmaking, net als ROME, aan het einde van de heilsweg, terwijl de reformatie de rechtvaardigmaking door het geloof juist aan het begin van de weg plaatste. Luther leerde dat de leer der kerk valt of staat met het stuk van de rechtvaardigmaking. Hoe kan een mens opwassen in Christus, indien hij van zijn oude wortel in Adam nog niet is afgesneden? Moerkerken spreekt bij HC zondag 7 helemaal niet van een geestelijke afsnijding door de doding der wet. Hoe kan een ziel getrouwd zijn met zijn Tweede Man, indien hij geestelijk nog niet is gestorven aan de strenge heerschappij van zijn eerst man...?? (Rom. 7:1-4) Bij ds. Moerkerken kan dit kennelijk allemaal. Ook hij gaat de rechtvaardigingsleer der apostelen met zijn on-Bijbelse wedergeboorteleer geheel voorbij. Iemand kan het geloof dus deelachtig zijn, ingeplant gelijk het beeld van die tulpenbol, waar alles in zit, de geur van het geloof, de kleur van het geloof, noem verder maar op, maar de dadelijkheid van het geloven in Christus echter nog missen. Terwijl de apostel juist het volgende van het zaligmakende geloof betuigt: *Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met den mond belijdt men ter zaligheid, Rom. 10 vers 10.*

Daarnaast noemt Moerkerken het beeld vanuit de zgn. embryo-filosofie van Alexander Comrie. De zuigeling (= het beeld van de gelovige), heeft een Vader, maar kent zijn Vader (nog) niet, is een erfgenaam van zijn ouders, maar kent de rijkdom van zijn ouders (nog) niet. De zuigeling heeft handen en voetjes, maar weet ze nog niet te gebruiken. Alzo stelt ds. Moerkerken het zaligmakende geloof ons voor, in de lijn van zijn leermeester ds. G.H. Kersten. Beiden hebben Comrie voor hun karretje gespannen om hun theses te kunnen verdedigen. Maar niets is minder waar! Comrie sprak wel van een habitus en een actus des geloofs, voor wat betreft de heilsorde, maar niet qua tijdsorde. Want waar het zaligmakende geloof door God geschonken is, daar gelooft een verloren zondaar in zijn Borg en Zaligmaker tot dadelijke verlossing. Waarom sprak Comrie dan van de zogenoemde habitus en de actus des geloofs? Wel, omdat hij jegens het arminianisme en/of jegens het remonstrantisme veilig wilde stellen dat, een zondaar uit en van zichzelf nooit in Jezus Christus tot zaligheid geloven kan. Dit was namelijk hetgeen de aanhangers van Arminius wel plachten te leren. Nee zei Comrie, God moet die zondaar eerst dat zaligmakende geloof inplanten (= habitus des geloofs) door de Heilige Geest, waarna de zondaar metterdaad, middels het instrument van het zaligmakende geloof, met Christus, het Voorwerp van zijn ingeplante geloof met bewustheid verenigd wordt. Deze geestelijke inlijving en deze geloofsvereniging kan niet anders geschieden dan dat de zondaar door dit geschonken geloof, hetgeen hij in de hel van zijn bestaan van God ontvangen heeft, in Jezus Christus gelooft heeft tot verlossing, tot zaligheid, en tot eeuwige vrede. Comrie heeft dit nooit anders bedoeld. Hij had zijn filosofie wellicht iets meer mogen verduidelijken, maar hoe Comrie dacht komt openbaar in zijn preken die hij gehouden heeft. En daarin komen we niets tegen waarmee Kersten en Moerkerken hun leerstellingen proberen te verdedigen. Ze hebben zijn leerstellingen eerder verdraaid en verkracht, dan in ere gehouden! Daarnaast zou ds. Moerkerken er goed aan doen om de zuigeling uit zijn voorbeeld, niet als de verlore zondaar te beschouwen, maar als het geboren Kindeke Jezus in het hart van die hart van die wedergeboren zondaar te beschouwen. Christus wordt immers door geestelijke barensweeën gebaard in het hart van een verloren zondaar. Lees hier in Openb. 12 vers 2-5, waarin de vrouw met barensweeën een beeld van de verkoren Kerk van Christus is: *“En zij was zwanger, en riep, barensnood hebbende, en zijnde in pijn om te baren. En er werd een ander teken gezien in den hemel; en ziet, er was een grote rode draak, hebbende zeven hoofden, en tien hoornen, en op zijn hoofden zeven koninklijke hoeden. En zijn staart trok het derde deel der sterren des hemels, en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de*

vrouw, die baren zou, opdat hij haar kind zou verslinden, wanneer zij het zou gebaard hebben. En zij baarde een mannelijken zoon, die al de heidenen zou hoeden met een ijzeren roede; en haar kind werd weggerukt tot God en Zijn troon.”

Ik zou u in dit verband nog willen wijzen op een kostelijke weerlegging omtrent de dwalingen van ds. A. Moerkerken. Hierin vindt u de kern van wat ds. Moerkerken heeft willen leren en preken. Lees en herlees, en onderzoek deze dingen gelijk de Bereers deden omtrent de preken van Paulus.

<http://preken.dewoesteweg.nl/bestanden/De%20leer%20der%20Ger.%20Gemeenten%20getoetst%20aan%20Gods%20Woord%20-%20G.J.%20Zwoferink.pdf>

2^e citaat: “Mag ik een voorbeeld uit de Schrift gebruiken? De storm op zee. Wat hadden die discipelen het zwaar. De wind was hun tegen. Het kon zo vreselijk bulderen daar op die Zee van Galilea, tussen die rotsen in. Het waren ervaren vissers, maar ze waren benauwd. Het was zo donker. En ze hebben er heel geen erg in, ze hebben er geen seconde aan gedacht dat er Eén was Die op de berg voor hen bad. Ze hadden geen oog op Hem, echt niet. En in de vierde nachtwake, als het op het donkerst van de nacht is, komt die beminnelijke Vorst des Levens naar hen toe. Ze schreeuwen van angst, omdat ze denken dat het een spooksel is. De discipelen waren toch bekeerde mensen, mensen met genade. Ze hadden de Heere Jezus in Zijn omgang op de aarde gekend. O, wat blijft er in zulke ogenblikken toch weinig van je bekering over, gemeente. Ze schreeuwen het uit. Maar Jezus spreekt hen terstond aan: ‘Zijt goedsmoeds, Ik ben het, vreest niet.’ En wat zegt Petrus? ‘Heere, indien Gij het zijt, gebied mij tot U te komen op het water.’ Hij denkt er niet aan om overboord te stappen. Let daar goed op. Maar hij weet heel goed dat hij op de golven lopen kan als de Heere het zegt, anders niet. Kijk, daar hebt u het geloof in de oefening. Twee minuten daarvoor was Petrus aan het roeien voor zijn leven. Eén minuut daarvoor schreeuwde hij van angst. Maar als de Heere Zich openbaart, dan zegt Petrus: ‘Als U het bent, dan kom ik.’ Daar hebt u het geloof. Voelt u het verschil? Het kan zijn dat het geloof er is in de hebbelijkheid, maar dat het ontbreekt in de oefening. Dat wil Zondag 7 ons leren. Als wij die Petrus zo gezien hadden met die riemen en we hadden hem van angst horen schreeuwen toen Jezus naar hem toe kwam, dan hadden we gezegd dat het een man zonder genade was. Maar gelukkig doet de Heere dat niet. ‘Zijt goedsmoeds, Ik ben het, vreest niet.’ En als Petrus vraagt of de Heere wil gebieden dat hij tot Hem moet komen, dan zegt de Heere Jezus maar één woord: ‘Kom.’ Daar kunnen ze zich met lichaam en ziel aan toebetrouwen. Dan stappen ze zo overboord en ze lopen. Zie wat het geloof vermag. ‘Het geloof nu is een vaste grond der dingen die men hoopt, en een bewijs der zaken die men niet ziet.’ Daar gaat hij. Waar is zijn geloof nu? Ach, dat geloof is er nog wel, maar het geloven niet meer, de oefening is er niet meer. Als Petrus verdronken was, was hij zeker naar de hemel gegaan. Heus. Het geloof had hem verenigd met Christus in de wedergeboorte, maar de oefeningen was hij kwijt. Hij kon ook niet geloven wanneer hij wilde. Vandaag de dag zijn er zoveel die kunnen geloven als ze willen. Maar Petrus niet. ‘En als hij begon neder te zinken, riep hij, zeggende: Heere, behoud mij!’ En Jezus stak Zijn hand uit. Daar hebt u HC zondag 7 getekend uit de Schrift. En HC zondag 23? Wilt u een man horen die verzekerd is van zijn staat? Een man die mag weten in Wie hij geloofd heeft? We noemen u dezelfde Petrus, maar dan op de pinksterdag. ‘Mannen broeders’, zo begint hij zijn pinksterpreek. Dan komt hij terecht in het alreinigende bloed van het Lam. Kijk, dat is een andere Petrus. En daarom, volk van God, wees niet te moedeloos, te verslagen als u dit hier leest in Zondag 7. Wees eens eerlijk, dat is toch wel eens waar geweest voor u: ‘niet alleen anderen, maar ook mij.’ Dat mag u toch niet ontkennen? Het is er niet altijd. Maar het is toch ook niet zo dat het er nooit geweest is? Toen de Heere kwam en de Heere sprak, toen was het er. Al was het in het bruisen van de golven, in het woeden van de baren. Toen kon het.”

Commentaar – DJK : *“Wilt u een man horen die verzekerd is van zijn staat? Een man die mag weten in Wie hij geloofd heeft? We noemen u dezelfde Petrus, maar dan op de pinksterdag, aldus ds. Moerkerken.”* Weet u wat ds. Moerkerken met deze woorden feitelijk wil beweren, lezer? Namelijk dat, toen Petrus, die vaak de mond der discipelen was, deze kostelijke woorden uitsprak, nadat hij door de Heere Jezus beproefd werd om, net als die anderen die Hem begonnen te verlaten, toch ook weg te gaan: *“Simon Petrus dan antwoordde Hem: Heere, tot Wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens. En wij hebben geloofd en bekend, dat Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods, Joh. 6:67-69”*, Petrus toen nog NIET met bewustheid verzekerd was van zijn staat bij God.

Terwijl toch de apostel Johannes van dit geloof van Petrus en de andere 10 discipelen het volgende in zijn eerste zendbrief betuigt: *Zo wie beleden zal hebben, dat Jezus de Zoon van God is, God blijft in hem, en hij in God, 1 Joh. 4:15. Een iegelijk, die gelooft, dat Jezus is de Christus, die is uit God geboren; en een iegelijk, die liefheeft Dengene, Die geboren heeft, die heeft ook lief dengene, die uit Hem geboren is, 1 Joh. 5:1.* ‘Ja maar’, zou ds. Moerkerken (en aanhangers) verder redeneren, ‘daar kende Petrus de Heere Jezus als de Middelaar Gods en nog niet als zijn schuld overnemende Borg’. Gaan we weer even lezen wat Gods Woord daarover zegt, lezer. *Gijlieden zijt nu rein om het woord, dat Ik tot u gesproken heb, deze woorden sprak de Heere Jezus tot Zijn discipelen in Johannes 15 vers 3, voor de Pinksterdag.* Deze woorden heeft Hij ook herhaald bij de voetwassing. Daarnaast staat in Johannes 8 vers 36 het volgende geschreven: *Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn.* Dat wil zeggen dat de discipelen van Christus door Zijn Goddelijk spreken rein (c.q. schoon gewassen) waren van hun zonden, en bevrijd en verlost waren van de vloek en doem van de geestelijke banden der wet. Dus niet halfrein en niet halverlost, maar GEHEEL rein, om het Woord dat Hij van vrede en zaligheid tot hun harten gesproken had...!! ‘Waar, en hoe was dit dan geschiedt?’ zal iemand mij wellicht vragen. Dat kunt u lezen in de Galaten en Romeinenbrief van de apostel Paulus. Met deze rechtvaardigingsleer is ds. Moerkerken het beslist niet eens, om de eenvoudige reden dat Hij de gang van Christus op aarde, projecteert en vereenzelvigt met het genadeleven van de discipelen, uitgenomen Judas Iskariot. Zie daar zijn theologische probleem.

Ik zal het nog sterker zeggen, namelijk dat de discipelen van Christus de geestelijke kruisdood met Hem al waren gestorven alvorens Hij (ook) voor hen in de volheid des tijds aan het kruis was gestorven. Want, Christus kwam in de volheid des tijds op aarde om voor Zijn ganse uitverkoren Kerk in gehoorzaamheid onder de vloek der wet te gaan lijden en te gaan sterven, Gal. 4:4-6, en daar behoorden Zijn discipelen immers ook bij. Een nog extremer voorbeeld is de geestelijke kruisdood van de moordenaar aan het kruis naast Christus, alvorens Christus (ook) voor Hem gestorven was. *Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou. Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft, Gal. 2:19-20.*

Deze zaak heeft de moordenaar doorleefd toen hij het uitriep tot die andere moordenaar; Vreest gij ook God niet daar gij in hetzelfde oordeel zijt....etc. Hier werd die moordenaar geestelijk bewerkt door de Geest der dienstbaarheid tot vreze, Die het uit de wet nam en het in zijn hart tot een geestelijk oordeel ten dode toe verkondigde. Waarop de moordenaar zijn bestaan aflegt voor God, verloren gaat door het sterven van de geestelijke kruisdood met Christus, door Zijn Lichaam, Rom. 7:4, Rom. 8:3-4, en hem het zaligmakende geloof in Jezus geschonken wordt door de Geest der aanneming tot kinderen. Door dit geschonken zaligmakende geloof, in de hel van zijn bestaan, nam hij de toevlucht tot Koning Jezus. *Die (Geest der aanneming) zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het*

Mijne nemen, en zal het u verkondigen. Al wat de Vader heeft, is Mij; daarom heb Ik gezegd, dat Hij het uit het Mijne zal nemen, en u verkondigen, Joh. 16:14-15. Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage, Joh. 6:44. Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen, Joh. 6:37.

Kijk lezer, hier verstaat ds. Moerkerken vanuit zijn dogmatische theologische beschouwingen helemaal niets van. Hier loopt hij helemaal vast. Waarom? Omdat hij de rechtvaardigingsleer der apostelen aan zijn kerkelijke Ger-Gem-laars heeft gelapt. Maar toen Christus Zich openbaarde tot heil en vrede aan de helwaardige ziel van die moordenaar, met die woorden: *Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn*, toen werd die moordenaar metterdaad met Hem verenigd door het geloof, en door dit geloof gerechtvaardigd, en verwaardigd om met Hem op te staan uit de doden, uit het graf der zonden, alvorens Christus (ook) voor Hem was opgestaan uit de doden, als de Eerstgeborene uit de doden. Dit is een raadsel waar ds. Moerkerken met zijn standenleer niet uitkomt, lezer. *Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde, Rom. 6:3-7.*

Als het nu waarlijk zo was, zoals ds. Moerkerken hier placht te leren, door de gang van Christus te projecteren op het genadeleven van de discipelen. Hoe konden de oude Simeon en Anna dan verzekerd en verzegeld van hun staat bij God wezen...?? Zij waren immers al gestorven al eer Hij voor hen aan het kruis was gegaan, en Zijn verworven Geest met Pinksteren was uitgestort geworden. Ik hoop dat u de dwaling van deze on-Bijbelse leer nu een weinig mag gaan doorzien, lezer. We kunnen middels dit korte commentaar niet teveel uitweiden. Ik wil u verder wijzen op hetgeen ik al eerder schreef tot weerlegging van deze leerdwalingen. Lees hier verder:

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/09/vermenging-van-wet-en-evangelie-aangetoond-en-verworpen.pdf>

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/09/der-vromen-ondervinding-op-de-weg-naar-de-hemel-l-myseras.pdf>

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/01/weerlegging-ws-dwaalleer-ds-f-mallan-omtrent-rechtvaardiging-van-eeuwigheid.pdf>

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/01/weerlegging-ws-uitleg-ds-mallan-omtrent-veronderstelde-wedergeboorte.pdf>

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/06/standenleer-dwalingen-weerlegd.pdf>

Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft? Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans. Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, also dat zij geen overspeelster is, als zij eens anderen mans wordt. Zo dan,

mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden. Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen. Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; also dat wij dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter, Rom. 7 vs 1-6.

D.J. Kleen